

มายามีความรู้สึกอันแรงกล้าว่าต้องอ่านส่วนผสมก่อน

โดย เฮลีย์ ยันซีย์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

มายาเห็นสตรีทวอร์มอริสแล้วใส่ลงในชามสลัดผลไม้ ผลไม้เป็นอาหารโปรดของเธอชอบที่มันมีสีสัน สดใสและไม่ต้องกังวลเวลารับประทานด้วย!

มายาเอาอาหารหลายชนิดเธอลองชิมเพราะการกินอาหารที่ทำให้เกิดอาการแพ้ทำให้เธอป่วยได้เมื่อยังมีเด็กเธอผลัดวันประกันพรุ่งและเกิดการหายใจไม่ออกเธอต้องไปโรงพยาบาลเธอไม่อยากให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอีก บางครั้งก็เป็นเรื่องลำบากที่เลือกกินอาหารต่างจากเพื่อนและครอบครัวของเธอแต่เธอรู้อาการที่ตัวเองให้ปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ

มายาถือสลัดผลไม้ไปที่เคาน์เตอร์สลัดเสร็จแล้วค่ะ “คุณแม่ขอโทษฉันเลือกอาหารที่ทำอยู่ยอดเยี่ยมมากของเราจะมาถึงในไม่ช้า”

มายาได้ยินเสียงเคาะประตูจึงวิ่งไปเปิดครอบครัวจอนห์สันและผู้สอนศาสนาให้เธออาการดีขึ้นที่บ้าน

ภาพประกอบโดยศิลปินสมัครงาน

ครอบครัวจอนห์สันเป็นเพื่อนของครอบครัวมายา มาลาดีที่ได้พบพวกเขาอีกครั้งเธอเปิดประตูกว้างเพื่อให้ทุกคนเข้ามาข้างใน

ขณะที่พวกเขาทานอาหารกับผู้สอนศาสนาคนหนึ่งแสดงมายากลให้มายาเธอเฝ้ามองอย่างขงขงถึงที่ยูธออกมาจากหูเธอได้อย่างไร!

ไม่นานก็ถึงเวลารับประทานอาหารราดจอนห์สันกล่าวคำสวดอธิษฐานทุกคนก็ยกแก้วเพื่อทำอาหาร เมื่อถึงคราวที่มายาต้องทำอาหารเธอตัดผลไม้ไม่มากที่เพียงพอและเธอก็จะไม่ทำอาหารที่มีส่วนผสมของนมอยู่ในนั้น

จากนั้นเธอก็หยิบมันฝรั่งทอดถุงใหญ่และลงบนจานมันดูเหมือนมันฝรั่งทอดแบบเดียวกับที่เธอเคยกินมาก่อน เธอหยิบมันฝรั่งเข้าปาก

แต่เมื่อเธอเริ่มเคี้ยวเธอเกิดความรู้สึกอันแรงกล้าอ่านส่วนผสม มีเสียงพูดในใจเธอ

มายาหยุดเคี้ยวเธออ่านรายการส่วนผสมบนถุงขนมมันฝรั่งทอดมีส่วนผสมของนมอยู่ในนั้น!

มายาก้าวเข้าชดปากและคายมันฝรั่งออกมาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ดวงตาของเธอเอ่อล้นไปด้วยน้ำตาเธอไม่ได้กลิ่นมันฝรั่งลงไปแต่จะเกิดอาการอะไรขึ้นอีกหรือเปล่านั้น?

“คุณแม่คะคุณพ่อคะ” มายาริบบินไปหาคุณพ่อคุณแม่ “หนูกินมันฝรั่งทอดที่มีส่วนผสมของนมเข้าไปค่ะ!”

“ไม่เป็นไรคุณแม่พูดมากเกินไปกันและมายากลืนยาที่คุณแม่ยื่นให้และหายใจลึกๆคุณพ่อคุณแม่หวังรอยาออกจากรู”

หลังจากนั้นไม่กี่นาทีคุณแม่ถามว่า “ลูกรู้สึกอย่างไรบ้าง?”

มายายังคงรู้สึกกลัวแต่ไม่มีอะไรติดกับร่างกายของเธอที่หนูคิดว่าไม่มีอะไรจะเตะหนูออกไปได้ไหมคะ?”

“แน่นอนว่าคุณพ่อพูดขอให้ผู้สอนศาสนาช่วยสิ”

มายานั่งบนเก้าอี้คุณพ่อกับผู้สอนศาสนาทางเข็มนา คิริชเนอพวกเขาช่วยพาเธอไปลดภัยมายารู้สึกสงบ ความรู้สึกแยๆ ของเธอหายไปหมดแล้ว “ลูกรู้วิธีอ่านส่วนผสมบนถุงได้อย่างไร? คุณแม่ถาม “หนูรู้สึกถึงคำเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ค่ะ!” คุณพ่อเอาเธอไว้แน่นเพื่อดีใจที่ลูกฟังคำเตือนนั้นนะ” มายาพยักหน้าเธอรู้อาการที่ตัวเองกินแล้วและห่วงใยเธอ •

